

קיימתי יחסים

עם המתמחה

של השופט כדי

להוציא ממנה

את האמת

לה במהלך המישפט מתנות מנציגי הבנק השווייצי, הוציאה מידע סודי והעבירה אותו לנציגי הבנק, וכן הטעינה מצידה את השופט במידע, שנועד להשחיר את דמו של פסחוביץ, גרמה בכך לעיוות הדין. • נציגי הבנק, לעומת זאת, טענו שפסחוביץ הפעיל נגדם טירור, זרק עליהם דוגמניות במצבים מביכים, ובכלל הפריע להם להתרכז בעבודתם. בעיקבות גילוייה המיטה של בכמן ידידו, נחפז פסחוביץ להגיש תלונה למישפטי ישראל. סניגורו נחפז להגיש בקשה לשופט לדחות את מתן פסק הדין עד שרונית, שהתחנה בינתיים — לא עם

סודות המישפט

ה מערכת הראשונה התחוללה ב־7 סניף בנק קטן, בעיר שווייצית קטנה בשם קוילינגן, השוכנת על גבול גרמניה. מנהל הסניף, לורנס, חרג מסמכויותיו, והצליח להסתיר את מעשיו במשך תקופה ארוכה מהנהלה המרכזית. כאשר התגלו מעשיו, התגלה שהמנהל העניק אשראי לא מוצדקים של מיליונים לאנשים שונים.

הנהלה סילקה את המנהל הנדיב, פתח בשרות תביעות מסובכות. אחד הגנבים היה ישראלי בשם ראובן (רוברט) פסחוביץ, שנתבע על־ידי הבנק להחזיר יתרת אשראי בסך 2.7 מיליון פרנקים. הפרשה, שלדברי פסחוביץ לא היה לו כל קשר אליה, זכתה לפירסום ברחבי אירופה. בעיקר בגלל כישרון התימרון של לורנס, וכן בגלל מעורבותם בפרשה של אשת־כספים בינלאומית יפהפייה, כומר ישועי בכיר שפרש מהכנסייה לעיסוקים מרתקים יותר, וספר־קרקעות פוסטר־גל בשם אטלי.

עד כאן, פרשה פשוטה וישרה, בלי שום סיבוכים.

הסיבוכים החלו במערכת השנייה, ש־הגיעה לסיומה בימים אלה.

מערכת זו התנהלה בבית־המשפט המרכזי בתל־אביב, שם, בפני הנשיא־התורן המחוזי מרדכי קנת, הוגש מישפט־התביעה של הבנק השווייצר נגד פסחוביץ, על סכום של 2.7 מיליון פרנקים. שלדברי הבנק הם אותו חלק מסכום הגניבה שהגיע לכיסיו.

להשחיר

את דמותו

ה סיבוכים נגרמו עקב ההסתבחותיות הבאות:

• במהלך המישפט, נכנס לפרשה ידיד של פסחוביץ, טייס ואיש־עסקים בשם אליהו בכמן. הופעתו הראשונה של בכמן היתה במיטה — שם הוא הופיע בחברתה של המתמחה של השופט, רונית אור. תוך כדי עיסוקיו במיטה, טרח בכמן גם להקליט בחשאי את האירוע, וכן אי־רועים דומים.

בהתבססו על הקלטות אלה יצא פסחוביץ כ־האשמה כי העזרת של השופט קיבר

הנתבע

תוך חמש שנים הפך ראובן (רוברט) פסחוביץ, מסגר וקובוצניק לשעבר, שיצא לחפש את עולמו בפרנקפורט, למיליונר, שתחום התחיותו — יצירות אמנות. בשבוע שעבר, הורשע בתביעה שהגיש נגדו בנק שווייצר.

המאהב שהקליט
ידידו, פיתח רומן עם המתמחה של השופט, הקליט

בכמן — תחזור מירח־הדבש שלה, כדי שאפשר יהיה לחקור אותה. כן שלח תלונה לוועדת־האתיקה של לישכת עורכי־הדין. מה היו בדיוק ההאשמות, שהעלה פסחוביץ? במיסדרונות היכל־המישפט התל־אביבי, היתה השבוע תמימות־דעים בקשר למה שאירע: לפי גירסה זו, שלח פסחוביץ את ידידו החתיך להפיל את המתמחה היפהפייה של השופט במלכודת־מין, להוריא ממה סודות מהמתרחש בלישכת השופט ובמוחו, על־מנת להיעזר בהם במהלך המישפט. גירסתו של אליהו בכמן היתה תמימה הרבה יותר, והיא נמסרה בתצהיר רשמי שמסר בשבועה בפני עורכי־הדין מרדכי אגמי, ואשר צורף לתלונה שהוגשה ל־מישפטיה. סיפור בכמן עד תגליותיו: